

Conversation en Wallonie – creatie 1978 – Ensemble Théâtral Mobile – repetitiefoto – Foto's J.-P. Hubin

Gesprek in Wallonië

Personages

Grégoire, vader van Jonathan
Jonathan, zoon van Grégoire en Alice
Ulysse, schoonbroer van Alice
Eugène, zoon van Ulysse
De hoedenmaker
Joseph, een visser
De grootvader, vader van Grégoire
De leraar
De graaf

Alice, moeder van Jonathan
Lydie, buurvrouw en vriendin van Alice
De notarisvrouw
De buurvrouw
De moeder van een leerling
Suzanne
De hoedenmaakster
Solange
De schoonmaakster

(Vertaling: Pierre Bourgeois)

Gesloten doek. Stem van een beroemde tenor. Zingt een aria uit een populaire opera. Bijvoorbeeld Benjamino Gigli met een aria van Verdi. Einde van de aria. Hevig applaus. Jonathan zegt hoorbaar: – Bravo... Bis... Bravo. – Buitengewoon. – Van zo ver komen. – Wat een succes! Bis! Het doek gaat open. De scène wordt belicht in het centrum: een arbeiderskeuken. Enkele deuren. Een Leuvense kachel. Omstreeks 1946. Een tafel, een kast, enkele pronkstukken. Een radio. In het midden van de keuken zit Jonathan, ongeveer twaalf jaar oud. Golfbroek, hemd. Hij staat op van zijn stoel, groet meerdere keren, gaat terug zitten, handen op de knieën. Hij herneemt de aria van daarnet. De scène wordt helemaal verlicht. Côté jardin, een tweetal gevels van arbeidershuisjes. Côté cour ontwaart men een kasteel, een terras. Côté jardin, twee vrouwen. De eerste, ongeveer dertig jaar, luistert bij het raam; de andere, iets ouder, Lydie, luistert eveneens. Côté jardin: een koppel komt binnen en stopt ter hoogte van de twee vrouwen: de hoedenmaker en de hoedenmaakster. Côté cour bij het terras: de graaf en de notarisvrouw. Einde van de aria.

Hoedenmaakster Wat een prachtige stem!

Hoedenmaker (Tot de buurvrouw) Ik zeg het nog maar eens... Een stem zo warm als deze laatste augustusdag. Hij heeft talent, die knaap.

Hoedenmaakster Elke avond komen wij naar hem luisteren.

Buurvrouw (Tot Lydie) Dat klopt: ik heb ze al eerder gezien.

Hoedenmaakster Na het avondeten, als de winkel gesloten is, komen wij hiernaar toe gewandeld.

Hoedenmaker Wij verkopen hoeden in de Stationsstraat.

Hoedenmaakster Het is geen toevallige wandeling. Elke avond, zonder uitzondering, 's zomers als 's winters, komen wij hier langs om naar hem te luisteren. Hij is altijd op de afspraak.

Lydie Inderdaad. Hij zingt elke avond. Daar had ik nog niet aan gedacht.

Hoedenmaakster Je zou zeggen dat hij zich verstopt. Ik zou hem toch zo graag zien als hij zingt.

Buurvrouw Hij laat zich nooit zien.

Lydie Ik heb al zijn schaduw gezien achter de gordijnen. Soms maakt hij gebaren.

Hoedenmaakster Wat een zanger zou hij kunnen worden. Ah, ik zie hem al met zijn voorhoofd vol zwarte krulletjes. Hij moet bruin zijn, niet? En héél mooi, daar ben ik zeker van, met zo'n stem. Sommige mensen hebben toch geluk: zo'n kind hebben!

Hoedenmaker Wat doen zijn ouders?

Buurvrouw Zijn vader werkt in de mijn, 's nachts. Een half uur geleden is hij vertrokken.

Lydie De moeder poetst 's avonds kantoren. Ze komt rond negen uur terug.

Hoedenmaakster Parelwitte tanden, in een exotisch decor...

Hoedenmaker ... ja, een Mexicaans decor, zoals in de laatste operette. Mijn vrouw en ik houden ontzettend veel van operettes. Nu de oorlog voorbij is hebben we opnieuw grote zangers.

Lydie Rudi Hirigoyen.

Buurvrouw En Luis Mariano.

Hoedenmaker Rijzende sterren. Stil! Laten we luisteren. (Jonathan zingt.)

Buurvrouw Een muzikant in hart en nieren.

Hoedenmaker Het zou zonde zijn zo'n hemels geschenk te verspillen.

Hoedenmaakster Prachtig. De poëzie krijgt er vleugels bij en je laat je meevoeren door de droom. Je weet niet meer goed waar je bent, in de hemel of op de aarde. (Zij luisteren ingetogen.)